

“ମିଠା-ମିଠା ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନେ - ଏପରି କୌଣସି କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେବାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ପଡ଼ିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଂଗମଯୁଗରେ ତୁମକୁ ପୁରୁଣ ରୂପରେ ଆକ୍ଷୁରେଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଠିକ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଆକ୍ଷୁରେଟ୍ କିଏ ହୋଇପାରିବ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ସରବୁଦା ସରଚୋଟ ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି, ଭିତରେ ଗୋଟିଏ କଥା, ବାହାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା - ଏଭଳି ନୁହେଁ, ୨- ଯେଉଁମାନେ ଶିବବାବାଜୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥାକୁ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ, ୩-ପ୍ରତି ପାଦ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିଥାନ୍ତି, କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହିମାନେ ହିଁ ଆକ୍ଷୁରେଟ୍ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ବଚପନ କେ ଦିନ ଭୁଲା ନ ଦେନା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତର ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ, ଏବେ ତ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଛି ଯେ - ବେହଦର ବାବା ଏବେ ବେହଦ ସୁଖର ସମ୍ପଦତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ବାବାଜୀଙ୍କ ଆମେ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ ତେଣୁ ତାଙ୍କରି ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ନଚେତ୍ କ’ଣ ହେବ! ଏବେ-ଏବେ ହସି ହସି କହୁଛୁ ଆମେ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେବୁ ଯଦି ହାତ ଛାଡ଼ି ଦେଲ ତେବେ ସେଠାରେ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ହେବ । ସ୍ଵର୍ଗକୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବ । ଏହିପରି ବି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ତ୍ରେତାଯୁଗକୁ ଆସିବାକୁ ଥିବ ସେମାନେ ଆସିବେ । ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ଓ ତ୍ରେତାଯୁଗ ଉଭୟକୁ ମିଶାଇ ସ୍ଵର୍ଗ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅଧିକ ସୁଖ ପାଇଥାନ୍ତି, ବାକି ଯେଉଁମାନେ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆସି ଢ଼ଞ୍ଚାନ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଢ଼ଞ୍ଚାନ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ଆସିବେ । ବାକି ଆଉ ସମସ୍ତେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଆସିବେ । ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ସୁଖ ପାଇବେ । ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ତ ବହୁତ ସୁଖ ରହିଛି ନା । ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ବେହଦ ସୁଖର ବରଷା ନେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହି ମହାନ ଖୁସିର ଖବରକୁ ଲେଖି ଜଣାଇବା ଉଚିତ୍ - ଯେଉଁ କାର୍ତ୍ତ୍ଵ ଛପାଯାଉଛି ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଦରକାର - ଉତ୍ତର ଉତ୍ତ ବେହଦ ବାବାଜୀଙ୍କ ଖୁସିର ଖବର । ପ୍ରଦରଶନୀରେ ତୁମେ ଦେଖାଉଛ ନୂଆ ଦୁନିଆ କିପରି ସ୍ଵାଧୀନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ସପ୍ତର୍ଷି ଭାବରେ ଏବଂ ବଡ଼-ବଡ଼ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ବେହଦର ବାବା ଢ଼ଞ୍ଚାନର ସାଗର, ପତିତ-ପାବନ, ସଦଗତି ଦାତା, ଗୀତାର ଭଗବାନ ଶିବ କିପରି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୁନର୍ବାର କଳିଯୁଗୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାରୀ ଭରଷାଚାରୀ ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରବିକାରୀ ପାବନ ଶରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଦୁନିଆରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଖୁସି ଖବର ଆସି ଶୁଣନ୍ତୁ ଅଥବା ବୁଝନ୍ତୁ । ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ଏହି ପ୍ରତିଢ଼ଞ୍ଚା କରିଛ ଯେ ଆମେ ଭାରତରେ ପୁନର୍ବାର ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗୀ ଶରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଶହେ ଶତକଡ଼ା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ରତା ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଦୈବୀ ସ୍ଵର୍ଗାନ୍ତର କିପରି ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛୁ ଓ ଏହି ବିକାରୀ ଦୁନିଆର ବିନାଶ କିପରି ହେବ ତାହା ଆସି ବୁଝନ୍ତୁ । ଏହିପରି ସପ୍ତର୍ଷି ଲେଖିବା ଦରକାର । କାର୍ତ୍ତ୍ଵରେ ଏପରି ଲେଖିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ । ଏହି ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ଉପାସାର ପଲାନ ଅନୁସାରେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ସହଜ ରାଜଯୋଗ ଓ ପବିତ୍ରତାର ବଳ ଦ୍ଵାରା, ନିଜର ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଦ୍ଵାରା ଭାରତକୁ ଏପରି ଶରେଷ୍ଠାଚାରୀ ପାବନ କିପରି କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ଆସି ବୁଝନ୍ତୁ । ଏହାକୁ ସପ୍ତର୍ଷି ଭାବରେ କାର୍ତ୍ତ୍ଵରେ ଛପାଇବା ଉଚିତ୍, ଯାହା ଦ୍ଵାରା କେହି ବି ବୁଝିପାରିବେ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଶିବବାବାଜୀଙ୍କ ମତ ଦ୍ଵାରା ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ନିମନ୍ତରଣ ଛାପିବା ଉଚିତ୍ । ଏକଥା ନିଶ୍ଚିତ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ ନିଜର ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଦ୍ଵାରା ଏହି କାର୍ତ୍ତ୍ଵ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏପରି କେବେ ନ ଭାବନ୍ତୁ ଯେ, ଏମାନେ କୌଣସି ଭିକ ଅଥବା ତୋନେସନ ଆଦି ମାଗୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ସବୁ କିଛି ତୋନେସନରେ ହିଁ ଚାଲୁଛି । ଏଠାରେ ତୁମେ କହୁଛୁ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍ଵାରା ସବୁକିଛି କରୁଛୁ । ତୁମେମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ନିଜେ ସ୍ଵର୍ଗାନ୍ତର ନେଉଛୁ, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜେ ହିଁ ଖରଚ କରିବ । ଯିଏ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ୨୧ ଜନମ ନିମନ୍ତେ ବରଷା ମିଳୁଛି । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ୨୧ ଜନମ ପାଇଁ ଶରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଦ୍ଵିମୁକ୍ତଧାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମଣୀ ନାରାୟଣ ଦ୍ଵିମୁକ୍ତଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏବେ ତ କୌଣସି ମୁକ୍ତ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହିପରି ଲେଖିଲେ ବିଚରାମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ବି.କେ. କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । ବତମାନଙ୍କର ଆବାଜ୍ ହେଲେ ପୁଣି ଗରିବମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବେ । ଗରିବମାନଙ୍କର କଥା କେହି ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସାହୁକାରମାନଙ୍କର ଆବାଜ୍ ତୁରନ୍ତ ଶୁଣିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ସିଦ୍ଧ କରି କହୁଛ ଯେ, ସ୍ଵର୍ଗତନ୍ତର ରୂପେ ଆମେ ଭାରତକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଛୁ । ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧିଧୀମକୁ ପଠାଇଦେବୁ । ଏହିପରି ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଭାରତ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା । ଏବେ ତ କଳିଯୁଗ ଚାଲିଛି, ତାହା ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ଥିଲା । ଏବେ କୁହ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗରେ କେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ । ଏବେ କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟ । ଏହା ସେହି

ମହାଭାରତ ମହାଭାରୀ ଲଢ଼େଇ ଅଟେ । ଆଉ କୌଣସି ସମୟରେ ଏପରି ଲଢ଼େଇ ଲାଗି ନ ଥିଲା । ଏହି ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ପଛକୁ ହେବାର ଅଛି । ଏହାର ପୂର୍ବାଭିଯାସ କରୁଛନ୍ତି ନା । ଏବେ ତ ପରମାଣୁ ବୋମା ତିଆରି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । କାହାର କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ବୋମା ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ସେ ସବୁକୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇଦିଅ, ତେବେ ଆଉ ଆମେ ତିଆରି କରିବୁ ନାହିଁ । ତେବେ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ରଖିଥିବ ଏବଂ ଆମେ ତିଆରି କରିବୁ ନାହିଁ, ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଡ୍ରାମାରେ ଏହା ହିଁ ନିଧାରଣ ଅଛି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଯେତେ ମତ ଦେଲେ ବି ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ବିନାଶ ନ ହେଲେ ରାଜ୍ୟ କିପରି କରିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି ନା । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସଂଗଢ଼ ଆସୁଛି ସେମାନେ ପଳାୟନ ପନ୍ଥା ଅଟନ୍ତି, ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟାତକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ପୁଣି ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟ ଘାତକ ହୁଅନାହିଁ । ତୁମକୁ ତ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଅନ୍ୟ କଥାରେ କୌଣସି ଫାଇଦା ନାହିଁ । ସତ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସତ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭିତରେ ଗୋଟିଏ କଥା, ବାହାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର କଥା ଏପରି କରିଲେ ନିଜର ପଦଭରଣ କରିଦେବ । ତା' ଦ୍ୱାରା ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି ହେବ । କଲପ କଲପାନତର ପାଇଁ କେବେ ହେଲେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବରତତମାନ ବହୁତ ସଠିକ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେତେ ସମ୍ଭବ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତ ନିରନ୍ତର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିବ । ତେଣୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବୃତ୍ତୀତ ଆଉ କାହାର ସ୍ମୃତି ନ ଥାଏ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଅନ୍ତକାଳେ ଯିଏ ସର୍ତ୍ତାକୁ ସମରଣ କରେ... ଯାହା ପାଖରେ ମୋହ ଥିବ ସିଏ ହିଁ ମନେପଡ଼ିବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଯେତେ ତୁମେ ବିନାଶ ନିକଟତର ହେବ, ସେତେ ସାକ୍ଷାତକାର ହୋଇପାରିବ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଇବେ ତୁମେ ଏହିପରି କରୁ ସବୁ କରିଛ । ଆରମ୍ଭରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତକାର କରିଥିଲ । ଯେଉଁମାନେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଥିଲେ ସେମାନେ ବହୁତ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଶହେଗୁଣା ଦଣ୍ଡ କାଟି ଦେଉଛି ।

ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରୁ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କ ସେବାରେ ବିଘ୍ନ ପଡ଼ିବ । ଆଗକୁ ସବୁ ସାକ୍ଷାତକାର ହେବ ଯେ, ଏହିପରି ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସେବାରେ ବିଘ୍ନ ପକାଇ ବହୁତ କ୍ଷତି କରିଛ । ଆସୁରୀ ସମ୍ପରଦାୟ ଅଟନ୍ତି ନା । ଯିଏ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ଶିବବାବାଙ୍କର ଦରବାର ବହୁତ ବଡ଼ ଅଟେ । ତାଙ୍କ ସାଥରେ ଧରମରାଜ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ହେଉଛି ସୀମିତ ଦଣ୍ଡ । ଏଠାରେ ତ ୨୧ ଜନମର କ୍ଷତି ହୋଇଯାଉଛି, ପଦ ଭରଣ ହୋଇଯାଉଛି । ପରତତ୍ତ୍ୱେ କଥାରେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏପରି କେହି ନ କହନ୍ତୁ ଯେ ଆମକୁ ଜଣା ନ ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ସବୁ ସାବଧାନୀ ଦେଉଛନ୍ତି । ଦେଖୁଛନ୍ତି ପରତତ୍ତ୍ୱେ କେତେ ପଳାଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ହଜରାଶ କରୁଛନ୍ତି । ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲରେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଦରକାର । ନଚେତ୍ କି ପଦ ପାଇବ । ପଦରେ ବହୁତ ଫରକ ପଡ଼ିଯାଉଛି । ଯେପରି ଏହି ଦୁଃଖଧାମରେ କେହି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, କେହି ସାହୁକାର, କେହି ଗରିବ ଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି ସୁଖଧାମରେ ମଧ୍ୟ କରୁ ଅନୁସାରେ ପଦ ରହିବ । ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୁରା ବରସା ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଏବେ ମାୟାର ବକ୍ଷିତ୍ୱ ଚାଲିଛି ନା । ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତେଣୁ ହାରଜିତ୍ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ସେଗଟରକୁ କେତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେଥିରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟାତକ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି ଏହା କିପରି ହୋଇପାରିବ, ଏକଥା ତ କେବେ ଶୁଣି ନାହିଁ ଯେ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପବିତ୍ର ରହିପାରିବୁ । ଆରେ ଭଗବାନୁବାଚ - କାମ ବିକାର ମହାଗତରୁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀ, କଳିଯୁଗରେ ଆସୁରୀ ଗୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ଆସୁରୀ ଗୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ, ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀମାନଙ୍କର ମହିମାର ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେ କ'ଣ ଥିଲୁ, କ'ଣ ହେଉଛି । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ସବୁ ଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣୀ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଖୁଆଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀନାଥ ଦ୍ୱାରକୁ ଯାଇ ଦେଖ-କେତେ ଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛି । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ବୈଷ୍ଣବ ଧରମ ଅଟନ୍ତି । ଆଉ ଜଗନ୍ନାଥ ପୁରୀରେ ଦେଖ କ'ଣ ମିଳୁଛି? ଭାତ । ସେଠାରେ ବାମନାର୍ଚ୍ଚନା ବହୁତ ଖରାପ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ରାଜତ୍ୱ ଚାଲୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ୩୭ ପ୍ରକାରର ଭୋଜନ ମିଳୁଥିଲା । ତେବେ ଶ୍ରୀନାଥ ଦ୍ୱାରରେ ବହୁତ ପ୍ରକାରର ଭୋଜନ ତିଆରି ହେଉଛି । ପୁରୀ ଓ ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କର ଭୋଗ ଅଲଗା-ଅଲଗା ଅଟେ । ପୁରୀ ମନ୍ଦିରରେ ବହୁତ ଖରାପ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ପୁଣି ଦେବତା ପୋଷାକରେ ଥିବା ସମୟରେ, ତେଣୁ ଭୋଗ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗୁ ନାହିଁ କେବଳ ଭାତ ହାଣ୍ଡି ଚଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଘିଅ ମଧ୍ୟ ପକାଉ ନାହାନ୍ତି । ଏହି ଫରକ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଭାରତ କ'ଣ ଥିଲା ପୁଣି କ'ଣ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ତ ଦେଖ ଭାରତର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହୋଇଗଲାଣି । ପୁରା ଅନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ଏବଂ ଶିବବାବାଙ୍କ ଯୋଜନାରେ ରାତି ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ସେ ସବୁ ଯୋଜନା ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପରାୟ ହେବ । ଶସ୍ୟ ଆଦି କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ, ବରଷା କେଉଁଠି ବହୁତ ହେଉଛି ତ କେଉଁଠି ବିଲକୁଲ୍ ହେଉ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତି କେତେ କ୍ଷତି କରିଦେଉଛି । ବରତତମାନ ପାଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ତମୋପରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ବରଷା ମଧ୍ୟ ଓଲଟା ସିଧା ସମୟରେ ହେଉଛି । ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ତମୋପରଧାନ ଅଟେ, ସୁରମ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏପରି ତାପ ଦେବ ଯେ ସେ କଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପରାୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାରଣ ରହିଛି । ତାଙ୍କର ହେଉଛି ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି । ତୁମର ହେଉଛି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି । ଅଦ୍ୱିତୀୟ କାଳରେ ମଧ୍ୟ ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା ପିତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମାନୁସାରେ ଯୁଦ୍ଧପୁସ୍ତକ... ଯେତେଯେତେ ସେବା କରିବ... ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରିବାକୁ ହେବ ନା । ସ୍ତବ୍ଧତର ରୂପେ ଭାରତ ଏବଂ ସାଧାରଣ ରୂପେ ସାରା ଦୁନିଆ, ଭାରତକୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ । ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ

ପଠାଇଦେବେ । ଭାରତକୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବା ପାଇଁ, ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ । ସମସ୍ତେ ଚାଲିଯିବେ । ହାହାକାର ପରେ ନିଶ୍ଚଳକାର ହେବ । କେତେ ହାହାକାର ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଖୁନେ ନାହେକର ଖେଳ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିନିଅ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବଦା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ, ବିଶ୍ଵାସୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେବାଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯିଏ କଲ୍ୟ ପୁରୁଷରୁ ଯେପରି ସେବା କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସେହିପରି ସାକ୍ଷାତକାର ହେବ । ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବ । ତୁମେ ଏବେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଚଳାଉଛା । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଚଳାଉ ଯିବ । ଆମେ ଏହିପରି ୮୪ ଦିନ ନେଇଛୁ । ଏବେ ଆମେ ଘରକୁ ଯିବୁ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହିତ ଘରର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହୁ, ସତ୍ୟଯୁଗ ମଧ୍ୟ ମନେ ରହୁ । ସାରା ଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଚିନ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଆମେ ବିଶ୍ଵର ମହାରାଜକୁମାର ହେବୁ । ଆମେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଥବା ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ହେବୁ । ଏହି ନିଶା ଚଳିବା ଉଚିତ ନା । ବ୍ରହ୍ମପାଦାବାଦଙ୍କର ନିଶା ରହୁଛି । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ବୁଦ୍ଧିରେ ନିଶା ରହିଥିଲା ନା । ବାସ କାଲି ମୁଁ ଯାଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେବି । ପୁଣି ସ୍ଵାଧୀନତା ପରେ ଶ୍ରୀନାରାୟଣ ହେବି । ତତ୍ପରମ୍ପରା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେବ ନା । ଏହା ହେଲା ରାଜଯୋଗ । ପ୍ରଜା ଯୋଗ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମାତ୍ମାତ୍ମାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ନିଜର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳୁଛି । ପିଲାମାନେ ରାଜ୍ୟ ହରାଇଥିଲେ, ଏବେ ପୁନର୍ବାର ରାଜ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଏହି ଚିତ୍ର ଆଦି ଏଥିପାଇଁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ପିଲାମାନେ ଦେଖି ଖୁସି ହେବେ । ୨୧ ଦିନ ପାଇଁ ଆମେ ସ୍ଵାଧୀନତା ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ଏକଥା କେତେ ସହଜ । ଶିବବାବା, ଏହି ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମପାଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଆମେ ଏହିପରି ହେବୁ । ଦେଖିଲେ ହିଁ ଖୁସିର ନିଶା ଚଳିଯାଉଛି । ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରହିଲେ ବିଶ୍ଵର ରାଜକୁମାର ହେବୁ । ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢ଼ୁଛି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ୁଛ । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ପରେ ଆମେ ଯାଇ ଏହିପରି ହେବୁ । ତେବେ ସବୁକିଛି ପାଠପଢ଼ା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଯେତେ ପଢ଼ିବ ସେତେ ରୋଜଗାର ହେବ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, କେତେକ ଡାକ୍ତର ଏତେ ହୁସିଆର ଅଟନ୍ତି ଯାହାକି ଗୋଟିଏ କେସରେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ରୋଜଗାର କରିଥାନ୍ତି । ବାରିଷ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅଛନ୍ତି । କେହି ତ ବହୁତ ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି, କେହି ପୁଣି ଫଟା କୋଟ୍ ମଧ୍ୟ ପିନ୍ଧୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, କୌଣସି ଭୁଲ କରମ କର ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶିବବାଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ଧର ବରଦା ନେଇଛ ଏବଂ ହରାଇଛ । ୨୧ ଦିନର ବରଦା ଅଧାକଲ୍ୟ ପାଇଁ ମିଳୁଛି । ଅଧାକଲ୍ୟ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଆରୁ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ଵନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଭିତରେ ବାହାରେ ସର୍ତ୍ତା ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢ଼ାରେ କେବେହେଲେ ଅବହେଳା କରିବାର ନାହିଁ । କେବେ ବି ସଂଗ୍ରହ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ପାଠପଢ଼ାକୁ ଛାଡ଼ିବାର ନାହିଁ । ସେବାରେ ବିଘ୍ନ ରୂପ ହେବାର ନାହିଁ ।

(୨) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଖୁସି ଖବର ଶୁଣାଅ ଯେ ଆମେ ପବିତ୍ରତାର ବଳ ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନର ସହଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ୨୧ ଦିନ ପାଇଁ ଭାରତକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାରୀ ତଥା ଦ୍ଵିମୁକ୍ତଧାରୀ କରିବାର ସେବା କରୁଛୁ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବଦା ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ଜମା କରୁଥିବା ଏବଂ କରାଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ଶିକ୍ଷକ ଭବ । ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ଶିକ୍ଷକ ଅଟେ, ମାଷ୍ଟର କହିବା ଦ୍ଵାରା ଆପେ ଆପେ ବାବା ମନେ ପଡ଼ିଆଆନ୍ତି । ତିଆରି କରିବାବାଲାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ମୁଁ ନିମିତ୍ତ ଅଟେ - ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାଧୀନତା ହିଁ ଆସିଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହୁ ଯେ ମୁଁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ମୋତେ ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ଜମା କରିବାର ଅଛି ଏବଂ କରାଇବାର ଅଛି - ଏହା ହିଁ ମୋ'ର ବିଶେଷ ସେବା । ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା କେବେ ଗୋଟିଏ ବି ପାପ ସଂକଳ୍ପ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମାଷ୍ଟର ଶିକ୍ଷକର ଅର୍ଥ ହେଲା ସର୍ବଦା ପୁଣ୍ୟର ଖାତା ଜମା କରିବାବାଲା ଏବଂ କରାଇବାବାଲା ବାପ୍ ସମାନ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ସଂଗଠନର ମହତ୍ଵକୁ ଜାଣିବାବାଲା ଆତ୍ମାମାନେ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ହିଁ ନିଜର ସୁରକ୍ଷାର ଅନୁଭବ କରିଆଆନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ଵକ୍ତ ଇଶ୍ଵର:- ନିଗ୍ରହର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିଗ୍ରହ ଏବଂ ନିଗ୍ରହନ୍ତ ରୁହ ।

ଯିଏ ଯେତିକି ନିଗ୍ରହବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ସବୁ କଥାରେ ବିଦୟା ହେଉଥିବ । ନିଗ୍ରହ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମାର କେବେ ବି ପରାଜୟ

ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଯଦି ହାରିଯାଉଛି ତେବେ ବୁଝିନେବା ଦରକାର ଯେ ମୋର ନିଶ୍ଚରସ୍ତରେ କମି ଅଛି । ନିଶ୍ଚରସ୍ତବୁଦ୍ଧି ବିନୟୀ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ରତ୍ନ ଅଟେ - ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ଭାବିବା ଦରକାର । ଯଦି କୌଣସି ବି ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି ତେବେ ତାକୁ ପରୀକ୍ଷା ମନେ କରି ପାସ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କଥାକୁ ଦେଖିବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପରୀକ୍ଷା ମନେ କରି ପାସ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।